

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 6.10.2011
COM(2011) 613 galīgā redakcija

**KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI, EIROPAS
EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI UN REĢIONU KOMITEJAI**

Eiropas Savienības Solidaritātes fonda nākotne

SATURS

1.	Solidaritātes fonda astoņu gadu darba rezultāti	3
2.	Problēmas un jautājumi.....	4
2.1.	Nesamērīgs skaits pieteikumu, kuru pamatā ir "neparastuma" kritērijs.....	4
2.2.	Neskaidri reģionālie kritēriji un nepietiekama pārskatāmība.....	4
2.3.	Spēja reaģēt un atpazīstamība	4
2.4.	Darbības joma	6
2.5.	Finansējums.....	6
3.	2005. gada priekšlikums par solidaritātes fonda izmaiņām un plašāku darbības jomu	6
4.	Revīzijas palātas īpašais ziņojums (darbības rezultātu revīzija)	7
5.	COCOF 2010. gada pētījumu rezultāti.....	7
6.	Regulas pielāgošana	8
6.1.	Skaidri definēta Solidaritātes fonda darbības joma.....	8
6.2.	Jauna, vienkārša reģionālo katastrofu definīcija	9
6.3.	Maksājumu paātrināšana un avansu ieviešana.....	10
6.4.	Reakcija uz lēni progresējošām katastrofām.....	11
6.5.	Dotāciju lēmumu un īstenošanas nolīgumu apvienošana.....	11
6.6.	Padarīt fondu par efektīvāku instrumentu katastrofu un klimata pārmaiņu novēršanai	12
7.	LESD 222. panta solidaritātes klauzula	12
8.	Kopsavilkums un secinājumi	13
1.	pielikums Lielām katastrofām 2011. gadā piemērojamiem sliekšņiem	14
2.	pielikums ES Solidaritātes fondam iesniegtie pieteikumi 2002.-2010. gadā.....	15
3.	pielikums Solidaritātes fonda pieteikumi – statistisks pārskats	18
4.	pielikums. ES Solidaritātes fonds – 2002.–2010. gada pieteikumi par finansējumu neparastas reģionālās katastrofas gadījumā Reģionālā IKP simulācija (n-3)	19

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM, PADOMEI, EIROPAS EKONOMIKAS UN SOCIĀLO LIETU KOMITEJAI UN REĢIONU KOMITEJAI

Eiropas Savienības Solidaritātes fonda nākotne

1. SOLIDARITĀTES FONDA ASTOŅU GADU DARBA REZULTĀTI

Eiropas Savienības Solidaritātes fonds (ESSF)¹ tika izveidots 2002. gadā, lai ES būtu instruments, kas ļautu efektīvi reaģēt lielu dabas katastrofu gadījumos, kas skar dalībvalstis vai valstis, kas risina sarunas par pievienošanos ES². Iepriekš šāda veida instruments iekšējām darbībām nepastāvēja.

Līdz 2010. gada beigām Komisija ir saņēmusi 85 pieteikumus par finansiālo palīdzību no 23 dažādām valstīm. No šiem pieteikumiem 27 ietilpst kategorijā "liela dabas katastrofa", kas ir fonda izmantošanas galvenā joma. Lielas katastrofas regulā ir definēta kā katastrofas, kuru izraisītie zaudējumi pārsniedz noteiktu robežlielumu, ko savukārt definē kā mazāko no diviem lielumiem, proti, 0,6 % no nacionālā kopienākuma vai 3 miljardi euro 2002. gada cenās, kas šobrīd atbilst 3,536 miljardiem euro³. Robežlielumi, ko 2011. gadā piemēro atsevišķām valstīm, ir norādīti 1. pielikumā.

Vismaz divas trešdaļas no visiem pieteikumiem, kas saņemti kopš fonda dibināšanas, ir saistīti ar diviem regulā noteiktajiem izņēmumiem, kas ļauj izmantot fonda līdzekļus pat, ja zaudējumi ir mazāki par robežlielumu. 53 pieteikumi tika iesniegti sakarā ar tā sauktajām neparastām reģionālām katastrofām, un 4 pieteikumos bija minēta katastrofa kaimiņvalstī. Pēdējā gadījumā valsts, kas ir tiesīga saņemt fonda līdzekļus un kuru ir skārusi tā pati katastrofa, kas citu valsti, kas arī ir tiesīga saņemt fonda līdzekļus un kurā ir notikusi liela katastrofa, var izmantot fonda līdzekļus neatkarīgi no zaudējumu apmēra. Neparastas reģionālas katastrofas definē kā tādas, kas skar lielu daļu attiecīgā reģiona iedzīvotāju un kam ir ievērojama un ilgstoša ietekme uz dzīves apstākļiem un ekonomisko stabilitāti reģionā.

Kopumā no Solidaritātes fonda izveidošanas 2002. gadā līdz 2010. gada beigām ir apstiprināti 42 pieteikumi ar finansiālās palīdzības kopsummu, kas ir lielāka nekā 2,4 miljardi euro⁴. Šajā laikposmā Komisija noraidīja 35 palīdzības pieprasījumus, kas tika pieprasīti sakarā ar neparastām reģionālām katastrofām, jo tika konstatēts, ka pieteikumi neatbilst neparastuma kritērijam. Divus pieteikumus valstis, kas tos bija iesniegušas, atsauca pēc tam, kad kļuva skaidrs, ka tie tiks noraidīti. 2010. gada decembra beigās lēmums nebija pieņemts par sešiem pieteikumiem. Tā kā dabas katastrofas Eiropā kļūst aizvien biežākas un nopietnākas, palīdzības pieprasījumos bija minēti dažādi dabas katastrofu veidi – vētras, plūdi, dubļu nogrūvumi, zemestrīces, vulkānu izvirdumi, mežu ugunsgrēki un sausums; lielākā katastrofa

¹ Padomes 2002. gada 11. novembra Regula (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (OV L 311, 14.11.2002., 11. lpp.).

² Šobrīd tās ir Horvātija, Turcija un Islande.

³ EUR 3 miljardu robežlielumu 2011. gadā piemēro Francijai, Vācijai, Itālijai, Spānijai un Apvienotajai Karalistei, pārējām valstīm piemēro robežlielumu 0,6 % no NKI, kas absolūtos skaitļos svārstās no EUR 32,7 miljoniem Maltai līdz EUR 3,339 miljardiem Nīderlandei. Lai būtu iespējams izmantot harmonizētus statistikas datus no EUROSTAT, izmanto NKI skaitļus par n-2 gadu.

⁴ Tai skaitā 2011. gadā veikti maksājumi par astoņiem pieteikumiem, kas apstiprināti 2010. gadā.

bija 2009. gada zemestrīce Akvilā, Itālijā, ar postījumiem vairāk nekā 10 miljardu euro apmērā un desmitiem tūkstošu cilvēku, kas palika bez pajumtes; no fonda tika izmaksāti 492 miljoni euro, kas ir līdz šim vislielākā izmaksātā dotācija. 2. un 3. pielikumā ir sniegts pārskats par visiem pieteikumiem, kas saņemti no 2002. gada līdz 2010. gada beigām.

Ir plaši atzīts, ka Solidaritātes fonda darbība – vērtējot pēc atbilstības tā izveidošanas iecerei – ir ļoti sekmīga. Ar fonda sniegto palīdzību bija iespējams atvieglot finansiālo slogu katastrofu skartajām valstīm. Palīdzība un papildu resursi īpaši grūtos laikos radīja pozitīvu Savienības tēlu tās pilsoņu acīs. Tomēr apkopotā pieredze liecina, ka fonda darbībai ir arī ierobežojumi un trūkumi.

2. PROBLĒMAS UN JAUTĀJUMI

2.1. Nesamērīgs skaits pieteikumu, kuru pamatā ir "neparastuma" kritērijs

Kā tika norādīts iepriekš, kopš 2002. gada apgūtā pieredze liecina, ka lielākā daļa pieteikumu par palīdzības saņemšanu no Solidaritātes fonda nav iesniegta par lielām katastrofām, kā to ir paredzējis likumdevējs, bet gan par neparastām reģionālām katastrofām. Šādos gadījumos regulā ir aicināts īpašu uzmanību pievērt attāliem un izolētiem reģioniem un norādīts, ka šie kritēriji Komisijai jāizskata ar "vislielāko rūpību". Turklāt regulā noteikts ierobežojums, ka kopējais finanšu piešķirums nedrīkst pārsniegt 7,5 % no maksimālās summas 1 miljarda euro apmērā, ko viena gada laikā var izmantot no Solidaritātes fonda līdzekļiem (t.i., 75 miljonus euro). Ar to tiek uzsvērts likumdevēja nodoms pieteikumus par reģionālām katastrofām izskatīt tikai ārkārtas gadījumos.

Joprojām ir ļoti augsts noraidīto pieteikumu īpatsvars saskaņā ar reģionālas katastrofas kritērijiem – gandrīz divas trešdaļas. Savukārt pieteikumi par lielām katastrofām, kurām piemēro tikai vienu kvantitatīvo kritēriju, līdz šim ir apstiprināti 100 % gadījumu.

2.2. Neskaidri reģionālie kritēriji un nepietiekama pārskatāmība

Neparastu reģionālu katastrofu definīcija regulā ir visai aptuvena un nosacījumi fonda līdzekļu izmantošanai šajā kategorijā ir – pēc likumdevēja nodoma – grūti izpildāmi: fondu var piesaistīt tikai izņēmuma gadījumos, ja ārkārtas reģionāla katastrofa skar lielāko daļu reģiona iedzīvotāju un tā nopietni un ilgstoši ietekmē ekonomisko stabilitāti un dzīves apstākļus. Pierādījumus par šo nosacījumu esību ir sarežģīti nodrošināt un grūti izvērtēt. Tādēļ pieteikumu iesniedzējas valstis un Komisijas dienesti iegulda ievērojamu laiku un pūles, lai sagatavotu un novērtētu pieteikumus par mazākām reģionālām katastrofām, kuri vairumā gadījumu tomēr izrādās neatbilstoši kritērijiem. Šķiet, ka, neskatoties uz Komisijas precīzām konsultācijām un vadlīnijām, daudzas dalībvalstis uzskata, ka pieteikumu iesniegšana ir to pienākums pret saviem reģioniem, pat ja tās apzinās, ka izredzes šo pieteikumu apstiprināšanai ir mazas. Noraidītie pieteikumi savukārt izraisa neapmierinātību attiecīgajās valstīs un reģionos un nelabvēlīgi ietekmē ES tēlu.

2.3. Spēja reaģēt un atpazīstamība

Jautājumi par laiku, kas nepieciešams Solidaritātes fonda dotāciju izmaksai, ir nesaraunami saistīti ar regulas noteiktajiem nosacījumiem un procedūrām. Fondu bieži vien kļūdaini uzskata par ātras reaģēšanas instrumentu krīzes pārvarēšanai, lai gan fonds tam nav paredzēts. Šis ir instruments, ar ko palīdz refinansēt ārkārtas pasākumus, kurus sākotnēji finansējušas

valsts iestādes skartajā valstī. Komisija tomēr atbalsta viedokli, ka palīdzība būtu jādara pieejama daudz ātrāk, nekā tas notiek pašreiz.

Fonda iespējas reaģēt ierobežo vairāki faktori, svarīgākie no tiem ir šādi.

- Katastrofas gadījumā Komisija nevar reaģēt pēc savas iniciatīvas; tai ir jāgaida, līdz valstu iestādes iesniedz oficiālu pieteikumu, kurām parasti pieteikuma sagatavošanai ir vajadzīgas visas 10 nedēļas no katastrofas sākuma. Turklāt daudzos gadījumos pieteikuma iesniedzēji atjaunina pieteikuma saturu pēc tā oficiālās iesniegšanas. Dažkārt, lai sagatavotu vērtējumu, Komisijai ir jāpieprasa papildu informācija, ko dažos gadījumos tā ir saņēmusi tikai pēc vairākiem mēnešiem.
- Solidaritātes fonda apropriācijas nav tieši pieejamas ES budžetā. Līdzekļus jāiegūst ar papildu finansējumu no dalībvalstīm, kuras tos iemaksā papildus parastajam ieguldījumam ES. Pirms atbalsta izmaksas Komisijai jāprasa Eiropas Parlamentam un Padomei apstiprināt budžeta grozījumus, kas parasti ir samērā gara procedūra un ilgst divus līdz trīs mēnešus, dažkārt pat ilgāk.
- Lai būtu iespējama fonda līdzekļu izmantošana, ir jāveic virkne pasākumu, kādi pašreizējā regulā ir noteikti no pieteikuma saņemšanas līdz – ja pieteikums ir novērtēts pozitīvi – dotācijas izmaksai. Katrā atsevišķā gadījumā ir vajadzīgi vismaz četri Komisijas lēmumi:
 - pieteikuma pieņemšana, atzīstot to par regulas kritērijiem atbilstošu gadījumu un pamatojoties uz pieteikuma izvērtēšanu Komisijas dienestos,
 - budžeta grozījuma priekšlikuma pieņemšana, lai Padome un Eiropas Parlaments varētu apstiprināt fonda izmantošanu un izveidot budžeta apropriācijas ierosinātajai palīdzības summai;
 - Komisijas lēmuma, kas adresēts saņēmējai dalībvalstij un ar kuru piešķir palīdzību, pieņemšana (dotācijas lēmums);
 - nolīguma pieņemšana par dotācijas izpildi, kurā norādīti dotācijas izlietošanas nosacījumi un jo īpaši noteikti ārkārtas operāciju veidi, ko finansē ar piešķirto palīdzību, kā arī norādītas atbildīgās iestādes (īstenošanas nolīgums).
- Īstenošanas nolīgumus principā var noslēgt, tiklīdz ir pieņemti budžeta grozījumi un pieņemts Komisijas lēmums par dotāciju. Komisija sistemātiski pieprasa saņēmējām valstīm sniegt vajadzīgās ziņas (īpaši operāciju veidos, kurās tās ir paredzējušas izlietot dotāciju), tiklīdz Komisija ir ierosinājusi izmantot dotāciju un kamēr notiek budžeta grozījumu procedūra. Tomēr daudzos gadījumos pieteikuma iesniedzējas valstis šīs ziņas iesniedz vairākas nedēļas vai pat mēnešus pēc budžeta grozījuma pieņemšanas.
- Nolīgumi jāparaksta atbildīgajam komisāram un saņēmējas valsts norīkotajam pārstāvim, parasti tas ir kāds no valdības ministriem.
- Pieteikumi ne vienmēr tiek iesniegti kādā no Komisijas galvenajām darba valodām, šajos gadījumos ir jāpieprasa to tulkojumi, lai Komisija varētu apstrādāt pieteikumus. Tulkojumu sagatavošana var ilgt līdz sešām nedēļām. Turklāt prasība tulkot visus oficiālos dokumentus, par kuru pieņemšanu lemj Komisija vai kuri ir adresēti pieteikuma iesniedzējai valstij, rada papildu kavējumus.

Šo apstākļu kumulatīvā ietekme daudzos gadījumos ir tāda, ka dotācijas ir iespējams izmaksāt tikai pēc 9 līdz 12 mēnešiem pēc katastrofas, dažkārt pat vēl vēlāk. Dotācijas var izmantot ar atpakaļejošu datumu, lai refinansētu ārkārtas operācijas, kas jau īstenotas katastrofas laikā vai uzreiz pēc tās, tādējādi saglabājot to paredzēto ietekmi – atvieglot slogu dalībvalstu budžetiem un palīdzēt reģioniem pārvarēt katastrofas radītās finansiālās grūtības. No otras puses, šādi kavējumi ļoti nelabvēlīgi ietekmē Solidaritātes fonda atpazīstamību katastrofas skartajos apvidos, jo īpaši tāpēc, ka regulā nav ietverti noteikumi par publicitāti un ne visas dalībvalstis plaši informē par saņemtās palīdzības avotiem.

2.4. Darbības joma

Ar pašreizējo fondu ir ārkārtīgi grūti vai pat neiespējami reaģēt uz lielām krīzēm, kas nav dabas katastrofas, kā redzams tādos gadījumos kā *Prestige* naftas noplūde, sprādziens Banskofas naftas bāzē vai terorisma akti (piemēram, sprādzieni Madridē un sprādzieni Londonā 2004. un 2005. gadā). Tāpat nav iespējams arī nodrošināt Solidaritātes fonda palīdzību, ja ir radusies nopietna krīze saistībā ar veselības aprūpi – tādas epidēmijas kā SARS izplatība Eiropā vai kodolkatastrofu gadījumā –, kas viegli varētu pārsniegt atsevišķo valstu reaģēšanas spējas. Taču ir bijuši aicinājumi, piemēram, no Eiropas Parlamenta puses, ka šādos gadījumos ir vajadzīga Eiropas līmeņa reakcija, jo īpaši iesaistot Solidaritātes fondu.

2.5. Finansējums

Solidaritātes fonda dotācijas finansē ārpus parastā ES budžeta ar papildu summām, kas pārsniedz līdzekļus attiecīgajās izdevumu kategorijās, kā paredzēts starpiestāžu nolīgumā. Tādējādi par dotācijām katrā atsevišķā gadījumā ir jāiesniedz Komisijas priekšlikums un Parlamentam un Padomei tās ir jāapstiprina. Maksimālā summa gadā ir 1 miljards euro. Kopš fonda izveidošanas 2002. gadā šī summa vienmēr ir bijusi pietiekama, lielākās izmaksas viena gada laikā līdz šim bija 728 miljoni euro 2002. gadā un 622 miljoni euro 2009. gadā. Visos citos gados maksājumu kopsumma ir bijusi ievērojami zemāka. Tādējādi šķiet, ka budžeta maksimālo summu nav nepieciešams palielināt.

Atsevišķas dotācijas izmaksā pēc tam, kad Komisija ir pieņēmusi attiecīgo priekšlikumu par budžeta grozījumiem saistībā ar konkrēto lietu un ir pabeigts dialogs starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju. Šai procedūrai parasti būtu vajadzīgi divi lasījumi, taču tā ir racionalizēta, piemērojot vienkāršotu procedūru tikai ar vienu lasījumu. Laiks, kas katrā atsevišķā gadījumā ir vajadzīgs budžeta apropriāciju apstiprināšanai, ir atkarīgs no apstākļiem, taču parasti tās ir sešas līdz divpadsmit nedēļas. Komisija izmanto šo laiku, lai sagatavotu oficiālu lēmumu par dotācijām un risinātu ar saņēmēju valsti sarunas par dotāciju īstenošanas nolīgumu, kas jānoslēdz, pirms var izmaksāt dotāciju.

3. 2005. GADA PRIEKŠLIKUMS PAR SOLIDARITĀTES FONDA IZMAIŅĀM UN PLAŠĀKU DARBĪBAS JOMU

Komisija 2005. gadā iesniedza tiesību akta priekšlikumu par jaunu ES Solidaritātes fonda regulu⁵. Priekšlikuma pamatā bija pašreizējā fonda darbība un tā mērķi ir:

⁵ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regula, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, (COM(2005) 108 galīgā redakcija, 6.4.2005.

- paplašināta darbības joma un plašāka darbību attiecināmība, lai ļautu Kopienai reaģēt tādu katastrofu gadījumos, kas nav dabas katastrofas, piemēram, rūpnieciskas avārijas un citas cilvēku izraisītas katastrofas, draudi sabiedrības veselībai (pandēmijas u.tml.) un nopietni terora akti;
- iespēja veikt avansa maksājumus, lai uzlabotu reaģēšanas ātrumu un nodrošinātu Savienības atbalsta redzamību;
- vienkāršošana, izstrādājot skaidrākus kritērijus fonda līdzekļu piesaistīšanai (noteikt zemāku robežu lielām katastrofām, vienlaicīgi atsakoties no izņēmumu kritērijiem).

Eiropas Parlamentā priekšlikumu uztvēra ļoti atzinīgi. Tas 2006. gada 18. maijā pieņēma priekšlikumu pirmajā lasījumā.

Padomē priekšlikums savukārt tika uztverts ar vispārēju skepsi, un lielākā daļa dalībvalstu iebilda gandrīz pret visiem jaunajiem elementiem priekšlikumā, jo īpaši skatot to potenciālo ietekmi uz budžetu. Pēc vairākkārtējas priekšlikuma izskatīšanas un sarunām ar Komisiju attiecīgā Finanšu padomdevēju darba grupa 2006. gada maijā nolēma pārtraukt priekšlikuma izskatīšanu. Kaut arī pēc Komisijas aicinājuma tika pieliktas nopietnas un atkārtotas pūles, Padome nevēlējās atkārtoti iekļaut priekšlikumu darba kārtībā. Arī atkārtotie Parlamenta aicinājumi Padomei atsākt teksta izskatīšanu bija nesekmīgi.

4. REVĪZIJAS PALĀTAS ĪPAŠAIS ZIŅOJUMS (DARBĪBAS REZULTĀTU REVĪZIJA)

Eiropas Revīzijas palāta (ERP) 2008. gada jūnijā iesniedza revīzijas rezultātus par fonda darbību⁶. Revīzijā izskatīja, vai fonds ātri, efektīvi un elastīgi spēja sniegt palīdzību un vai saņēmējas valstis ir apmierinātas ar fonda darbību. Tādēļ Revīzijas palāta izskatīja visus pieteikumus, kas saņemti līdz 2006. gada beigām, un veica apsekojumu, nosūtot aptaujas anketas pieteikuma iesniedzējām valstīm.

Ziņojuma secinājumi par Solidaritātes fonda darbību ir līdzīgi secinājumiem, kas aprakstīti iepriekš saistībā ar 2005. gada Komisijas priekšlikumu. Kaut arī kopumā Revīzijas palāta secināja, ka fonds sasniedz tā darbības pamatā esošo mērķi demonstrēt solidaritāti ar dalībvalstīm katastrofu gadījumā, tā tomēr atzīmēja, ka nosacījumus sekmīgam pieteikumam mazākas "reģionālas katastrofas" (pretstatā "lielai katastrofai") gadījumā ir grūtāk izpildīt, jo īpaši tāpēc, ka reģionālo katastrofu definīcija regulā ir samērā neskaidra, kas, iespējams, rada arī skaidrības trūkumu attiecībā uz šādu pieteikumu noraidīšanu. Revīzijas palāta galvenokārt kritizēja instrumenta ātras reakcijas trūkumu.

5. COCOF 2010. GADA PĒTĪJUMU REZULTĀTI

Lai labāk izprastu, ar kādiem nosacījumiem dalībvalstis būtu gatavas turpināt diskusijas un sarunas, Komisija 2010. gadā tikās ar *COCOF*⁷ biedriem, lai skatītu Solidaritātes fonda

⁶ Īpašais ziņojums Nr. 3/2008 "Eiropas Savienības Solidaritātes fonds: cik tas ir ātrs, efektīvs un elastīgs?" (OV C 153, 18.6.2008.).

⁷ Fondu koordinācijas komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu.

darbību, uzsverot tā priekšrocības un trūkumus un izklāstot 2005. gada priekšlikuma galvenos elementus. Tika apspriesti trīs konkrēti jautājumi.

- Kādi ir pašreizējās regulas elementi, kuru dēļ dalībvalstis uzskata, ka fonda darbība neatbilst vai neatbilst pilnībā to prasībām?
- Kurus elementus 2005. gada priekšlikumā jaunajai regulai būtu iespējams apspriest (saskaņā ar Komisijas piedāvātajiem risinājumiem vai citādi)? Kuri elementi šķiet nereālistiski vai nevēlami?
- Vai ir tādi jautājumi/elementi, kurus jūs vēlētos iekļaut fonda darbībā un kas nav ietverti ne pašreizējā regulā, ne 2005. gada priekšlikumā?

Apspriedes gaitā nozīmīgs skaits dalībvalstu turpināja paust savus iebildumus pret jaunas regulas pieņemšanu, tomēr dažas dalībvalstis uzskatīja, ka būtu iespējams zināmā mērā pielāgot atsevišķus pašreizējās regulas elementus, piemēram, iekļaut sausumu vai mīkstināt reģionālo katastrofu kritēriju (no kura Komisija sākotnēji vēlējās atteikties). Tomēr absolūtais vairākums dalībvalstu pilnībā noraidīja jebkurus grozījumus, kas nozīmētu iespējami lielākas tēriņus. Sešas dalībvalstis paziņoja, ka to attieksme kopumā ir pozitīva un tās ir atvērtas diskusijai.

6. REGULAS PIELĀGOŠANA

No iepriekš minētā kļūst skaidrs, ka pašreizējā politiskajā klimatā, ko raksturo smaga budžeta situācija daudzās dalībvalstīs, lielākā daļa dalībvalstu nav gatavas pieņemt nopietnas izmaiņas Solidaritātes fonda juridiskajā pamatā un darbībā. Tāpēc Komisija atsakās no domas atkārtoti ierosināt 2005. gada priekšlikumu. Tomēr Solidaritātes fondam, kāds tas ir šobrīd, vajadzētu kļūt efektīvākam, kā jau tika izklāstīts iepriekš. Tāpēc būtu piemēroti atsaukt 2005. gada priekšlikumu un izpētīt citas iespējas, kā risināt vismaz svarīgākos no iepriekš minētajiem jautājumiem.

Komisija uzskata, ka ievērojamus uzlabojumus Solidaritātes fonda darbībā iespējams panākt, ieviešot minimālus pielāgojumus pašreizējā regulā, vienlaikus saglabājot fonda esības pamatojumu un neskarot tā finanses un tēriņu apjomu. Regulas pielāgojumi neskartu attiecināmības kritērijus darbībām, ko finansē ar tā atbalstu, piemēram, vitālo infrastruktūru atjaunošana un reaģēšanas resursu izmantošanas izmaksas. Tādi 2005. gada priekšlikuma elementi kā darbības jomas paplašināšana, robežlielumu mainīšana vai atteikšanās no reģionālo katastrofu kritērija vairs netiks izskatīti.

Būtu arī jāizskata pasākumi, kas vērsti uz atpazīstamības uzlabošanu, izmantojot noteikumus par informāciju un publicitāti.

6.1. Skaidri definēta Solidaritātes fonda darbības joma

Solidaritātes fonda izveides nolūks bija radīt finanšu instrumentu, kas ļautu ES līmenī reaģēt uz lielām dabas katastrofām, kas skar vienu vai vairākas dalībvalstis vai valstis, ar kurām notiek pievienošanās sarunas. Regulas 2. panta 1. punkta formulējums "var piešķirt palīdzību no Fonda galvenokārt gadījumos, kad šajā valstī notiek liela dabas katastrofa" var likt domāt, ka fondu iespējams izmantot arī citos gadījumos. Tomēr nav skaidrs, vai ar vārdu "galvenokārt" ir paredzēts relativizēt fonda darbības jomas ierobežojumu "lielas katastrofas", t.i., norādīt uz izņēmumiem attiecībā uz mazāka mēroga katastrofām, kas noteikti tā paša

panta 2. punktā; vai arī ar to ir paredzēts paplašināt fonda darbības jomu, ietverot tajā arī citas katastrofas, kas nav dabas katastrofas.

Sīkāk izskatot regulas noteikumus, kļūst skaidrs, ka fonda izmantošana katastrofām, kas nav dabas katastrofas, radītu nopietnas juridiskas problēmas. Regulas 3. pantā noteikts, ka "ar maksājumiem no Fonda parasti finansē pasākumus, kas paredzēti neapdrošināmu postījumu novēršanai". Komisija no paša sākuma skaidroja un piemēroja šo noteikumu tādā nozīmē, lai no palīdzības izslēgtu zaudējumus privātpersonām. Turklāt var pieņemt, ka princips "piesārņotājs maksā" un cietušās valsts pienākums prasīt kompensāciju no trešām personām (trešās personas atbildība) izslēdz no fonda jomas katastrofas, kas nav dabas katastrofas. Šo apsvērumu dēļ, piemēram, tika noraidīts Ungārijas pieteikums par sarkano dubļu noplūdi 2010. gadā.

Komisijas 2005. gada priekšlikums jaunai Solidaritātes fonda regulai papildus citiem elementiem paredzēja fonda darbības jomas paplašināšanu, lai ietvertu tajā katastrofas, kas nav dabas katastrofas. Kaut arī šo priekšlikumu atbalstīja Eiropas Parlaments, pārliecinošs vairākums dalībvalstu Padomē bija pret un arī šobrīd iebilst pret jebkādiem mēģinājumiem paplašināt fonda darbības jomu ar cita veida katastrofām.

Skaidrības labad pašreizējās regulas formulējums būtu jāpielāgo, lai kļūtu skaidrs, ka fondu izmanto tikai katastrofām ar dabiskiem cēloņiem. Tas ļautu novērst iespējamus pārratumus par fonda darbības jomu un tādējādi iespējamiem pieteikumu iesniedzējiem nerastos velvīgas cerības, kuras Komisija nekādā gadījumā nevarētu piepildīt; ir jāpiemin arī ievērojamais darba apjoms, ko iegulda pieteikuma iesniedzēja valsts pieteikuma sagatavošanai un Komisija tā izvērtēšanai.

Vienlaikus regulā vajadzētu noteikt, ka tās piemērošana tika dabas katastrofām automātiski neizslēdz gadījumos, kuros dabas katastrofām ir "domino efekts", kas izraisa rūpnieciskas katastrofas (piemēram, plūdu iedarbība uz ķīmisko vielu ražotni) vai sabiedrības veselības katastrofu [piemēram, zemestrīces dēļ ir pārtraukta ūdensapgāde un izceļas (netīra ūdens izraisītu slimību) epidēmija; vai zemestrīces rezultātā ir izpostītas slimnīcas un apdraudēta palīdzības sniegšana dabas katastrofā cietušajiem.]

6.2. Jauna, vienkārša reģionālo katastrofu definīcija

Kā tika minēts iepriekš, nosacījumi Solidaritātes fonda ārkārtas izmantošanai neparastas reģionālās katastrofas gadījumā, kas izklāstīti Solidaritātes fonda regulas 2. panta 2. punkta trešajā daļā, nav pietiekami skaidri un pamatā ir balstīti uz "nestingriem" kritērijiem, kuriem ir nepieciešams skaidrojums ("ievērojama un ilgstoša ietekme uz dzīves apstākļiem un ekonomisko stabilitāti reģionā"). Pierādīt un pārbaudīt, vai šie kritēriji ir izpildīti, ir ļoti smags un laikietilpīgs darbs gan pieteikuma iesniedzējam, gan Komisijai. Šīs neskaidrības dēļ tiek iesniegts liels skaits pieprasījumu, kas pēc tam jānoraida, un tas rada velvīgas cerības un neapmierinātību attiecīgajās valstīs un reģionos. Lielais skaits iesniegumu, kas netiek apstiprināti, negatīvi ietekmē ES tēlu.

Tāpēc būtu piemēroti pārstrādāt reģionālo katastrofu kritēriju vienkāršā, objektīvā un pārredzamā veidā, līdzīgi kā definētas lielās katastrofas, izmantojot vienu vai divus viegli pārbaudāmus "stingros" rādītājus. Tie būtu jānosaka tādā veidā, lai tie būtu viegli izpildāmi ļoti nopietnu reģionālu katastrofu gadījumā, kas būtu pielīdzināmas tāda veida reģionālajām katastrofām, kurām fonda līdzekļi iepriekš tikuši izmantoti saskaņā ar pašreizējo regulu noteiktajos izņēmuma gadījumos. Reģionālo kritēriju definīcijas pārstrāde šādā veidā

vienlaicīgi arī panāktu to, ka iespējamie pieteikumu iesniedzēji varētu jau iepriekš ar augstu ticamības pakāpi novērtēt, vai katastrofa atbilst palīdzības kritērijiem. Pieteikumu iesniedzējiem tādējādi nevajadzētu pielikt pūles pieteikuma sagatavošanai gadījumos, kad nav pamata paredzēt pieteikuma apstiprināšanu.

Komisija ierosina definēt reģionālās katastrofas līdzīgā veidā, kā ir definētas lielas katastrofas, t.i., kā katastrofas, kuru izraisītie zaudējumi pārsniedz noteiktu robežlielumu. Robežlielumu varētu noteikt kā procentuālo daļu no reģionālā IKP *NUTS 2* līmenī. *NUTS 2* kā reģionāls atsauces līmenis ir ļoti piemērots, jo to bieži izmanto kohēzijas politikā, tas ir pietiekami liels, lai izslēgtu vietējas nozīmes notikumus, un statistikas dati ir viegli pieejami. Ja katastrofa skar vairākus *NUTS 2* reģionus, šo pašu robežlielumu (t.i., % likmi) izmantotu attiecībā pret šo reģionu vidējo reģionālo IKP. Tiktu ņemti vērā arī attālo reģionu īpašā situācija, jo visi attālie reģioni ir noteikti *NUTS 2* līmenī. Ja dabas katastrofa izraisītu sabiedrības veselības katastrofu, sadarbībā ar dalībvalstīm tiktu noteikti papildu kritēriji.

Šāds risinājums veidotu vienkāršu un objektīvu pamatu reģionālo katastrofu kritērijiem, un tas arī novērstu grūtības fonda izmantošanā tādu katastrofu gadījumā kā meža ugunsgrēki (ja tie ir radījuši pietiekami lielus zaudējumus), kas pēc sava rakstura reti atbilst reģionālo katastrofu kritērijiem.

Lai pārbaudītu šādas pieejas īstenojamību, Komisija veica simulāciju, piemērojot vienu kritēriju – zaudējumi virs 1,5 % no reģionālā IKP *NUTS 2* līmenī – visiem reģionālo katastrofu pieteikumiem, kas saņemti kopš 2002. gada un par kuriem ir pieņemts lēmums līdz 2010. gada beigām. Reģionālā IKP atsauces vērtība ir $n-3$ gads, kur n ir pieteikuma iesniegšanas gads ($n-3$ ir visnesenākais gads, par kuru parasti ir pieejami saskaņoti reģionālie dati). Rezultāti ir redzami [4. pielikumā](#). No 37 izskatītajām reģionālajām katastrofām tikai divas, par kurām pieteikumi bija apstiprināti, neatbilstu jaunajiem nosacījumiem, savukārt viens zaudējumu pieteikums, kas netika pieņemts, būtu atbildis prasībām; vienā gadījumā bija šaubas par darījuma apmēru. Visos citos gadījumos rezultāts būtu bijis tāds pats, tikai situācija būtu ievērojami atšķirīga ar to, ka 23 pieteikumi par mazāka apmēra katastrofām, kas bija jānoraida, nemaz netiktu iesniegti, jo dalībvalstīm nebūtu bijis šaubu par to neatbilstību.

Tas parāda, ka piemērojot vienu, vienkāršu, ar IKP pamatotu kritēriju, būtu iespējams panākt gandrīz identisku rezultātu, vienlaikus panākot vērā ņemamu vienkāršošanu, jo iespējami atbilstošos pieteikumos vairs nebūtu jāpierāda saderība ar sarežģītajiem kritērijiem, kas reģionālajām katastrofām noteikti ar pašreizējo regulu. Tas savukārt ievērojami vienkāršotu Komisijas darbu šādu pieteikumu novērtēšanā, atbrīvotu to no pienākuma vērtēt pieteikumus, kas visticamāk tiks noraidīti, un tādējādi lielā mērā palīdzēs paātrināt lēmumu pieņemšanu un dotāciju izmaksu.

Turklāt iepriekš minētajiem jaunajiem reģionālajiem kritērijiem nebūtu nekādas finanšu ietekmes.

6.3. Maksājumu paātrināšana un avansu ieviešana

Pašreizējās regulas noteikumi un budžeta noteikumi ir tādi, ka šķiet visai sarežģīti ievērojami saīsināt laiku, kas ir vajadzīgs Solidaritātes fonda dotāciju izmaksai, ja netiek mainīts instrumenta finansēšanas veids (skatīt 2.5. punktu iepriekš). Tāpēc Komisija meklē jaunus veidus, kas ļautu ātrāk padarīt pieejamu finansiālo palīdzību, kas paredzēta ārkārtas situāciju atvieglošanai dalībvalstīs. Tas ir īpaši svarīgi, ja katastrofa skar vairākas valstis un Komisija

saskaras ar situāciju, kad tai nav iespējams paust vienāda līmeņa solidaritāti ar ES dalībvalsti salīdzinājumā ar trešo valsti, kurai finansiālo palīdzību ir iespējams sniegt nekavējoši⁸.

Solidaritātes fonda reaģēšanas spēju un atpazīstamību varētu uzlabot, nosakot regulā iespēju maksāt avansus. Tas ļautu Komisijai reaģēt nekavējoši, veicot pirmo iemaksu, tiklīdz katastrofas skartā valsts ir lūgusi palīdzību. Pirmo iemaksu uzskatīs par avansu no paredzētās summas, kas tiks piešķirta pēc novērtējuma un budžeta procedūras pabeigšanas. Ja pieteikums netiks pieņemts, pieteikuma iesniedzēja valsts Komisijai atmaksās avansu. Avansa summu varētu aprēķināt kā procentuālo daļu (piemēram, 10 %) no paredzamās dotācijas un tai varētu noteikt galīgo ierobežojumu (piemēram, 5 miljoni euro). Avansus izmaksātu tikai pēc pieteikuma iesniedzējas valsts īpaša pieprasījuma un tikai lielu katastrofu gadījumā, kā tās definētas regulā. Tā kā palīdzības piešķiršanas varbūtība pēc lielas katastrofas ir ļoti augsta (līdz šim 100 %), risks, ka Komisijai nāktos atgūt avansa maksājumus neapstiprināta pieteikuma dēļ, būtu ļoti neliels. Līdzīgs noteikums jau bija iekļauts 2005. gada priekšlikumā.

6.4. Reakcija uz lēni progresējošām katastrofām

Vairākos gadījumos pieteikuma iesniedzējām valstīm bija grūtības ievērot pieteikuma iesniegšanas termiņu, jo katastrofas bija lēni progresējošas pēc to rakstura. Pašreizējā regula paredz, ka pieteikumi Komisijai ir jāiesniedz 10 nedēļu laikā pēc pirmo zaudējumu rašanās. Sausums ir tipisks piemērs katastrofām, ko raksturo ne tikai ilgs laika periods, kamēr tās progresē, bet arī grūtības noteikt, kad tieši ir radušies pirmie zaudējumi.

Kaut arī 10 nedēļu termiņš būtu jāsauglabā, šo problēmu varētu risināt, nosakot regulā īpašu noteikumu, ka šādos gadījumos pieteikuma termiņš sākas no dienas, kad valsts iestādes pirmo reizi ir reaģējušas uz attiecīgo parādību; piemēram, sausuma gadījumā tie varētu būt ūdens patēriņa ierobežojumi vai īpaši pasākumi lauksaimniecības atbalstam.

Šāds noteikums lielā mērā būtu saskanīgs ar noteikumu, ko piemēro "parastām", pēkšņām katastrofām, kur valsts sāk rīkoties dažu stundu laikā no notikuma brīža.

6.5. Dotāciju lēmumu un īstenošanas nolīgumu apvienošana

Iepriekš 2.3. punktā ir izklāstīti iespējamie kavējumu cēloņi dotāciju izmaksām. Tā kā fondu nefinansē no parastā ES budžeta, Komisijai ir jāsaņem Eiropas Parlamenta un Padomes apstiprinājums ierosinātajai palīdzības summai katrā atsevišķā gadījumā. Komisija uzskata, ka pašreiz piemērotā procedūra nav jāmaina.

Tomēr nozīmīga racionalizācija, saīsinot administratīvās procedūras un ļaujot ātrāk sniegt Solidaritātes fonda palīdzību, būtu iespējama, ja pirms dotācijas izmaksas būtu vajadzīgs tikai viens Komisijas akts pēc tam, kad Eiropas Parlaments un Padome ir darījusi pieejamus finanšu līdzekļus. Attiecīgās dalībvalstis (lielākā daļa iespējamo saņēmēju) negūst nekādu labumu no tā, ka atsevišķi pieņem aktu, ar kuru piešķir palīdzību, un aktu, kurā izklāstīti nosacījumi dotācijas izmantošanai (dotācijas lēmums un īstenošanas nolīgums). Abu aktu apvienošana, piemēram, iekļaujot pašreizējos nolīguma noteikumus dotāciju lēmumā vai pievienojot tos kā pielikumu dotācijas lēmumam, šķiet vienkāršs risinājums ar lielu laika

⁸ Pēc plūdiem Centrāleiropā 2010. gada maijā un jūnijā Komisija apstiprināja tūlītēju ārkārtas finansējumu, lai palīdzētu plūdos cietušajiem Moldovā, savukārt Solidaritātes fonda palīdzība saistībā ar plūdiem Ungārijā, Polijā, Slovākijā, Čehijā, Horvātijā un Rumānijā tika piešķirta 10 mēnešus pēc katastrofas.

ietaupījumu. Tiek lēsts, ka šādā veidā – vienkārši grozot attiecīgo regulas pantu – palīdzību katastrofas skartajām valstīm būtu iespējams izmaksāt četras līdz astoņas nedēļas ātrāk nekā saskaņā ar pašreizējo sistēmu. Acīmredzami, divus elementus, kas ir būtiski svarīgi saņēmējiem, t.i., attiecināmo darbību definēšanu un kompetento iestāžu norīkošanu, turpinās īstenot, pamatojoties uz saņēmējas valsts priekšlikumu.

Valstīm, kas nav dalībvalstis un ir tiesīgas saņemt fonda līdzekļus, t.i., ierobežots skaits valstu, kuras risina pievienošanās sarunas ar ES, šis nodalījums paliks spēkā, jo vienpusējs Komisijas akts, tāds kā dotācijas lēmums, pats par sevi nebūtu tām saistošs. Šādos gadījumos arī turpmāk būs vajadzīgs finansēšanas vai īstenošanas nolīgums

6.6. Padarīt fondu par efektīvāku instrumentu katastrofu un klimata pārmaiņu novēršanai

Solidārā Savienībā ir svarīgi arī, lai katra dalībvalsts pieliktu vajadzīgās pūles ārkārtas situāciju un katastrofu novēršanai. Jebkura katastrofu pārvaldības politika kā pamatmērķi paredz katastrofu novēršanu un pēc to iestāšanās – zaudējumu ierobežošanu, cik vien iespējams. Fonda darbības ciešāka piesaiste ES katastrofu pārvaldības politikai un klimata pārmaiņu politikai potenciāli varētu ievērojami samazināt katastrofu radītos zaudējumus un izmaksas⁹ un rezultātā mazināt palīdzības pieteikumu skaitu.

Regulā jau ir ietverts pienākums saņēmējai valstij īstenošanas ziņojumā sīki izklāstīt ieviestos vai ierosinātos pasākumus zaudējumu ierobežošanai un, kādā mērā tas ir iespējams, līdzīgu katastrofu novēršanai. Tiek ierosināts šo noteikumu, kas ir visai plašs, padarīt stingrāku un konkrētāku. Saņēmējai dalībvalstij tiks pieprasīts ziņojumā sīki izklāstīt, kā tiek īstenoti ES tiesību akti par katastrofu izvērtēšanu, pārvaldību un novēršanu, kādi secinājumi ir izdarīti pēc katastrofas un kādi pasākumi tiks veikti, lai nodrošinātu klimata pārmaiņu novēršanu un izturību pret katastrofām.

Komisija kopā ar ieinteresētajām personām izpētīs iespēju modulēt Solidaritātes fonda maksājumus atkarībā no tā, kādā mērā ir īstenoti ES tiesību akti par katastrofu novēršanu, sagatavoti katastrofu pārvaldības plāni un izmantoti pieejamie ES līdzekļi ieguldījumiem katastrofu novēršanas pasākumos.

7. LESD 222. PANTA SOLIDARITĀTES KLAUZULA

Ar LESD 222. pantu Līgumā pirmo reizi ir iekļauts noteikums, ka Savienība un tās dalībvalstis darbojas kopīgi un, ievērojot solidaritāti, ja dalībvalsts ir teroristu uzbrukuma vai arī dabas vai cilvēku izraisītas katastrofas upuris. 222. pantā paredzēts, ka Savienība mobilizē visus tās rīcībā esošos līdzekļus:

- (a) lai novērstu terorisma draudus dalībvalstu teritorijās; lai aizsargātu demokrātiskās institūcijas un civiliedzīvotājus no jebkāda veida teroristu uzbrukumiem un palīdzētu dalībvalstij tās teritorijā teroristu uzbrukuma gadījumā pēc tās politisko iestāžu lūguma; kā arī

⁹ Ja zaudējumi no katastrofām samazinātos par 1 %, Eiropa varētu ietaupīt 150 miljonus euro gadā, avots: EM-DAT datubāze.

- (b) palīdzētu dalībvalstij tās teritorijā dabas vai cilvēku izraisītas katastrofas gadījumā pēc tās politisko iestāžu lūguma.

Solidaritātes klauzulas īstenošana aptvers visus pieejamos reaģēšanas instrumentus, tostarp Solidaritātes fondu, ievērojot katra instrumenta īpašās procedūras un darbojoties saskaņā ar jauno daudzgadu finanšu shēmu. Šāda veida plašāki apsvērumi šajā paziņojumā nav skatīti.

8. KOPSAVILKUMS UN SECINĀJUMI

Kaut arī kopumā var teikt, ka Solidaritātes fonda darbība kopš tā izveidošanas ir bijusi sekmīga, jo īpaši ņemot vērā tā izveides konkrēto nolūku, astoņu gadu laikā gūtā pieredze liecina, ka fonda darbībā vērojami būtiski ierobežojumi un trūkumi. Tie galvenokārt ir saistīti ar to, ka palīdzība no fonda nav pieejama pietiekami ātri, un fonda izmantošanas kritēriju nepietiekamo pārredzamību.

Tā kā vairākums dalībvalstu ir nopietni iebildušas pret jebkādam būtiskām izmaiņām Solidaritātes fonda principos un darbībā, jo īpaši, ja šādas izmaiņas nozīmētu lielākus tēriņus, Komisija atsauc savu 2005.gada priekšlikumu par pārskatītu un paplašinātu fondu.

No otras puses, Komisija uzskata, ka Solidaritātes fonda darbību vajadzētu uzlabot un atsevišķi pašreizējās regulas grozījumi varētu lielā mērā vienkāršot, precizēt un jo īpaši paātrināt fonda spēju reaģēt, lai finansiālā palīdzība katastrofas skartajām valstīm būtu pieejama pēc iespējas ātrāk.

Šā paziņojuma mērķis ir uzsvērt šo potenciālu kā pamatu apspriedēm ar Eiropas Parlamentu, dalībvalstīm Padomē, reģioniem un citām iesaistītajām pusēm un, ņemot vērā šo apspriežu rezultātus, iespējami sagatavot tiesību akta priekšlikumu par pašreizējās regulas grozījumiem vēlākā posmā.

1. pielikums

Lielām katastrofām 2011. gadā piemērojamie sliekšņi

(pamatojoties uz 2009. gada nacionālā kopienākuma apjomu)

Padomes Regulā (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, ir noteikts robežlielums fonda izmantošanai konkrētā valstī kā zaudējumi, kas pārsniedz 0,6% no nacionālā kopienākuma vai EUR 3 miljardus 2002. gada cenās. Piemēro zemāko no šiem rādītājiem.

(EUR miljoni)

Valsts		NKI 2009. gadā*	0,6% no NKI*	Lielas katastrofas robežlielums 2011. gadā*
AT	ÖSTERREICH	271 459	1 628,756	1 628,756
BE	BELGIË/BELGIQUE	342 261	2 053,566	2 053,566
BG	BULGARIA	33 113	198,678	198,678
CY	KYPROS	16 641	99,845	99,845
CZ	ČESKÁ REPUBLIKA	129 046	774,274	774,274
DE	DEUTSCHLAND	2 430 940	14 585,640	3 535,904**
DK	DANMARK	226 447	1 358,684	1 358,684
EE	EESTI	13 538	81,230	81,230
EL	ELLADA	226 644	1 359,863	1 359,863
ES	ESPAÑA	1 029 541	6 177,246	3 535,904
FI	SUOMI/FINLAND	171 383	1 028,298	1 028,298
FR	FRANCE	1 922 845	11 537,070	3 535,904
HR***	HRVATSKA	43 572	261,431	261,431
HU	MAGYARORSZÁG	88 291	529,747	529,747
IE	ÉIRE/IRELAND	132 601	795,607	795,607
IS***	ICELAND	7 787	46,723	46,723
IT	ITALIA	1 494 576	8 967,457	3 535,904
LT	LIETUVA	27 010	162,057	162,057
LU	LUXEMBOURG (G.D.)	26 765	160,590	160,590
LV	LATVIJA	19 954	119,723	119,723
MT	MALTA	5 451	32,704	32,704
NL	NEDERLAND	556 518	3 339,108	3 339,108
PL	POLSKA	299 518	1 797,108	1 797,108
PT	PORTUGAL	162 331	973,986	973,986
RO	ROMÂNIA	113 652	681,913	681,913
SE	SVERIGE	296 151	1 776,908	1 776,908
SI	SLOVENIJA	34 704	208,224	208,224
SK	SLOVENSKO	62 575	375,452	375,452
TR***	TÜRKIYE	330 413	1 982,480	1 982,480
UK	UNITED KINGDOM	1 587 886	9 527,315	3 535,904

* Noapaļoti skaitļi

** 2011. gadā EUR 3 535,904 miljoni atbilst 3 miljardiem 2002. gada cenās

*** Valsts, kas ir tiesīga saņemt fonda maksājumus, bet nav dalībvalsts un risina pievienošanās sarunas ar ES

2. pielikums
ES Solidaritātes fondam iesniegtie pieteikumi 2002.-2010. gadā

Gads	Valsts	Katastrofas raksturojums	Zaudējumi (EUR miljoni)	Katastrofas kategorija ¹⁰	Piešķirtā palīdzība (EUR miljoni)	
2002	1	AT	Plūdi	2 900	liela	134
	2	CZ	Plūdi	2 300	liela	129
	3	FR	Plūdi (<i>Le Gard</i>)	835	reģionāla	21
	4	DE	Plūdi	9 100	liela	444
Kopējais palīdzības apjoms par 2002. gada pieteikumiem					728	
2003	1	ES	Naftas noplūde (<i>Prestige</i>)	436	reģionāla	8,626
	2	IT	Zemestrīce (Molīze/Apūlija)	1 558	reģionāla	30,826
	3	IT	Vulkāna izvirdums (Etna)	894	reģionāla	16,798
	4	IT	Plūdi (Ziemeļitālija)	(1 900)	(reģionāla)	Noraidīts
	5	GR	Bargi laikapstākļi ziemā	(neprecīzi)	(reģionāla)	Noraidīts
	6	PT	Meža ugunsgrēki	1 228	liela	48,539
	7	FR	Meža ugunsgrēki (Dienvidfrancija)	531	(reģionāla)	Noraidīts
	8	ES	Meža ugunsgrēki (Portugāles robeža)	53	kaimiņvalsts	1,331
	9	MT	Plūdi	30	liela	0,961
	10	IT	Plūdi (Friuli–Venēcija–Džūlija)	(525)	(reģionāla)	Noraidīts
Kopējais palīdzības apjoms par 2003. gada pieteikumiem					107,081	
2004	1	FR	Plūdi (Ronas delta)	785	reģionāla	19,625
	2	ES	Plūdi (Malaga)	(73)	(reģionāla)	Noraidīts
	3-9	ES	Meža ugunsgrēki (7 pieteikumi kopā)	(480)	(reģionāla)	Visi 7 noraidīti
	10	SK	Plūdi	(29)	(reģionāla)	Noraidīts
	11	SI	Zemestrīce	(13)	(reģionāla)	atsaukts
Kopējais palīdzības apjoms par 2004. gada pieteikumiem					19,625	

¹⁰ Pieteikumi par katastrofām ar postījumiem, kuri nesasniedz robežlielumu, un kas ir novērtēti kā neatbilstoši reģionālo katastrofu kritērijiem, ir atzīmēti ar iekavām – "(reģionāla)"

Gads	Valsts	Katastrofas raksturojums	Zaudējumi (EUR miljoni)	Katastrofas kategorija ¹¹	Piešķirtā palīdzība (EUR miljoni)	
2005	1	SK	Vētra (Tatri)	203	liela	5,668
	2	IT	Plūdi (Sardīnija)	223 (pārāk augstu novērtēti)	(reģionāla)	Noraidīts
	3	EE	Vētra	48	liela	1,29
	4	LV	Vētra	193	liela	9,487
	5	SE	Vētra "Gudrun"	2 297	liela	81,725
	6	LT	Vētra	15	kaimiņvalsts	0,379
	7	GR	Plūdi (Evros)	(112)	(reģionāla)	Noraidīts
	8	RO	Pavasara plūdi	489	liela	18,798
	9	BG	Pavasara plūdi	222	liela	9,722
	10	BG	Vasaras plūdi	237	liela	10,632
	11	RO	Vasaras plūdi	1 050	liela	52,4
	12	AT	Plūdi (Tirole/Forarlberga)	592	reģionāla	14,799
Kopējais palīdzības apjoms par 2005. gada pieteikumiem					204,905	
2006	1	UK	Sprādziens Banskfīldas naftas bāzē	(700)	(reģionāla)	atsaukts
	2	GR	Plūdi (Evros)	372	reģionāla	9,306
	3	HU	Plūdi	519	liela	15,064
	4	ES	Meža ugunsgrēki (Galīcija)	(91)	(reģionāla)	Noraidīts
Kopējais palīdzības apjoms par 2006. gada pieteikumiem					24,370	
2007	1	DE	Vētra "Kyrill"	4750	liela	166,9
	2	FR	Reinjona, ciklons "Gamede"	211	reģionāla	5,29
	3	ES	Plūdi (<i>El Hierro</i>)	(18)	(reģionāla)	Noraidīts
	4	ES	Plūdi (Lamanča)	(66)	(reģionāla)	Noraidīts
	5	UK	Plūdi	4 612	liela	162,387
	6	CY	Meža ugunsgrēki	(38)	(reģionāla)	Noraidīts
	7	ES	Meža ugunsgrēki (Kanāriju salas)	(144)	(reģionāla)	Noraidīts
	8-16	IT	9 pieteikumi par meža ugunsgrēkiem 9 reģionos	-	(reģionāla)	Nepieņemams; nokavēts termiņš
	17	FR	Vētra "Dean" (Martinika)	509	reģionāla	12,78
	18	GR	Meža ugunsgrēki	2 118	liela	89,769
19	SI	Plūdi	233	liela	8,254	
Kopējais palīdzības apjoms par 2007. gada pieteikumiem					445,380	

¹¹ Pieteikumi par katastrofām ar postījumiem, kuri nesasniedz robežlielumu, un kas ir novērtēti kā neatbilstoši reģionālo katastrofu kritērijiem, ir atzīmēti ar iekavām – "(reģionāla)"

Gads	Valsts		Katastrofas raksturojums	Zaudējumi (EUR miljoni)	Katastrofas kategorija ¹²	Piešķirtā palīdzība (EUR miljoni)
2008	1	CY	Sausums	165,4	liela	7,605
	2	RO	Plūdi	471,4	reģionāla	11,785
Kopējais palīdzības apjoms par 2008. gada pieteikumiem						19,390
2009	1	FR	Vētra „Klauss”	3 805,5	liela	109,377
	2	IT	Abruco zemestrīce	10 212,0	liela	493,771
	3	GR	9 meža ugunsgrēki	(152,8)	(reģionāla)	Noraidīts
	4	CY	9 vētras	(2,6)	(reģionāla)	Noraidīts
	5	GR	Plūdi (<i>Evia</i>)	(83,2)	(reģionāla)	Noraidīts
	6	IT	Dubļu nogruvums Mesīnā	(598,9)	(reģionāla)	Noraidīts
Kopējais palīdzības apjoms par 2009. gada pieteikumiem						603,148
2010	1	IE	Plūdi, 2009. g.	520,9	reģionāla	13,022
	2	IT	Plūdi Toskānā, 2009. g.	(211,7)	(reģionāla)	Noraidīts
	3	ES	Plūdi Andalūzijā, 2010. g.	(709,7)	(reģionāla)	Noraidīts
	4	PT	Plūdi Madeirā	1 080	liela	31,256
	5	FR	Vētra "Xynthia"	1 425	reģionāla	35,636
	6	SK	Plūdi, 2010. g.	649,9	liela	20,431
	7	PL	Plūdi, 2010. g.	2 993,7	liela	105,567
	8	CZ	Plūdi, 2010. g.	204,5	kaimiņvalsts	5,111
	9	HU	Plūdi, 2010. g.	719,3	liela	22,486
	10	HR	Plūdi, 2010. g.	153,04	kaimiņvalsts	3,826
	11	FR	Plūdi Var, 2010. g.	703-778	(reģionāla)	Noraidīts
	12	RO	Plūdi, 2010. g.	875,75	liela	24,968
	13	CZ	Plūdi, 2010. g. augustā	436,5	reģionāla	10,911
	14	DE	Plūdi Saksijā, 2010. g. augustā	937,7	reģionāla	Noraidīts
	15	HR	Plūdi 2010. g. septembrī	47	kaimiņvalsts	1,175
	16	SI	Plūdi 2010. g. septembrī	251,3	liela	7,459
	17	HU	Sarkanie dubļi, 2010. g.	174,32	reģionāla	Noraidīts
Kopējais palīdzības apjoms par 2010. gada pieteikumiem						281,848
Kopš 2002. gada apstiprinātās palīdzības kopsumma						2 433,757

¹² Pieteikumi par katastrofām ar postījumiem, kuri nesasniedz robežlielumu, un kas ir novērtēti kā neatbilstoši reģionālo katastrofu kritērijiem, ir atzīmēti ar iekavām – "(reģionāla)"

3. pielikums
Solidaritātes fonda pieteikumi – statistisks pārskats

situācija: 31.12.2010.

Kopējais saņemto pieteikumu skaits kopš 2002. gada	85		
tostarp pieteikumi, kuru pamatā ir kritērijs			
liela katastrofa	27	32 %	no visiem pieteikumiem
reģionāla katastrofa	53	62 %	no visiem pieteikumiem
“kaimiņvalsts” kritērijs	5	6 %	no visiem pieteikumiem
Komisijas pieņemtie pieteikumi	42	49 %	no visiem pieteikumiem
no kuriem			
liela katastrofa	26	96 %	no pieteikumiem par "lielām katastrofām"
reģionāla katastrofa	12	23 %	no pieteikumiem par "reģionālām katastrofām"
“kaimiņvalsts” kritērijs	4	80 %	no pieteikumiem ar "kaimiņvalsts kritēriju"
Komisijas noraidītie pieteikumi	35	41 %	no visiem pieteikumiem
no kuriem			
reģionāla katastrofa	35	66 %	no pieteikumiem par "reģionālām katastrofām"
Atsautie pieprasījumi	2	2 %	no visiem pieteikumiem
Vēl neizskatītie pieteikumi	6	7 %	no visiem pieteikumiem

4. pielikums.

ES Solidaritātes fonds – 2002.–2010. gada pieteikumi par finansējumu neparastas reģionālās katastrofas gadījumā Reģionālā IKP simulācija (n-3)

	Reģionālās katastrofas kopš 2002. gada	Gads	Zaudējumu atļūdzināšanas prasības (miljonos EUR)	Piezīmes	IKP atsaucē gads (n-3)	Attiecīgie NUTS 2 reģioni	Reģionālais IKP	Vidējais IKP	Zaudējumu īpatsvars (% no reģionālā IKP)	Rezultāts pēc pašreizējiem kritērijiem (piešķirtie miljoni EUR)	Rezultāts pēc jaunajiem kritērijiem
FR	Plūdi (<i>Le Gard</i>)	2002	835		1999	<i>Languedoc-Roussillon</i>	40806,3	40806,3	2,05 %	21	identisks
ES	Naftas noplūde ("Prestige")	2003	436		2000	<i>Galicia</i> <i>Principado de Asturias</i> <i>Cantabria</i> <i>País Vasco</i>	34966,5 14968,9 8488,3 42613,3	25191,8	1,73 %	8,626	identisks
IT	Zemestrīce (<i>Molīze/Apūlija</i>)	2003	1558		2000	<i>Molise</i> <i>Puglia</i>	4913,9 55498,1	30206,0	5,16 %	30,826	identisks
IT	Vulkāna izvirdums (<i>Sicīlija</i>)	2003	894		2000	<i>Sicilia</i>	65549,2	65549,2	1,36 %	16,798	nav pieteikuma
IT	Plūdi (<i>Ziemeļitālija</i>)	2003	not clear		2000					noraidīts	identisks
FR	Meža ugunsgrēki (<i>Dienvīdfrancija</i>)	2003	531	dažādi reģioni	2000	<i>PACA</i> <i>Rhone-Alpes</i> <i>Languedoc-Roussillon</i> <i>Corse</i>	99642,6 137674,2 42847,3 4737,6	71225,4	0,75 %	noraidīts	nav pieteikuma
IT	Plūdi (<i>Friuli – Venēcija – Džūlija</i>)	2003	525	(iespējams, ka zaudējumi novērtēti pārāk augstu)	2000	<i>Friuli-Venezia-Giulia</i>	27552,6	27552,6	1,91 %	noraidīts	nav skaidrs
FR	Plūdi (<i>Ronas delta</i>)	2004	785		2001	<i>Languedoc-Roussillon</i> <i>PACA</i>	45250,3 104919,2	75084,7	1,05 %	19,625	nav pieteikuma
ES	Plūdi (<i>Malaga</i>)	2004	73		2001	<i>Andalucía</i>	90644,8	90644,8	0,08 %	noraidīts	nav pieteikuma

FR	Vētra ("Xynthia")	2010	1425	Zaudējumu kopsumma ir 2,5 miljardi euro	2007	<i>Pays de la Loire</i>	93594,4	68384,9	2,08 %	35,63575	identisks
						<i>Poitou-Charentes</i>	43175,3				